

Zörgető

VI. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

2014. ADVENT

Krisztus mondja: „én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek. Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért..” (János 10,10b-11)

Csenki András lelkipásztor adventi írása:

„Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.”

Máté 5,20

A boldogság utáni vágy egyetemes, és a mai ember sokszor hiányával és kudarcával foglalkozik. Boldogságforrások után kutat és új lehetőségek felé nyitja meg élete kapuit. Az élet értelmének és értelmetlenségének tudata gyakran szakadékot nyit a mindennapok szintjén, amikor mindenki egymással szemben keresi a maga boldogságát. Krisztus megszületése lehetőséget teremtett egy Istentől elfordult világban a helyes irány megtalálására, minden boldogság után vágyakozó lélek számára. Isten világa nem különíti el a földi világot eleve tehetetlenségre és erőtlenségre ítélve, hanem részesévé akarja tenni, hogy boldoguljon. Gondolkodásra készítet és nem valaminek a feltétlen elfogadására. Összhangban lehetünk önmagunkkal, mert nem kell szüntelenül azt tennünk, amit mindenki tesz. Másoknak is lehet igaza és végre kiléphetünk az önigazultság hamis biztonságából, hogy mi már mindent tudunk, és nem vagyunk taníthatók.

Isten megszólít bennünket Krisztusban, hogy képesek legyünk másképpen látni életünket, meghallgatni másokat, és így sok barátot szerezhetünk Isten országában. Az igazság keresésében rájövünk, hogy jó önmagunkon nevetnünk, mert elveszítettük a képességünket arra, hogy felismeréseinket ne kényszerítsük rá másokra, mert az még nem mindenki igazsága. Isten igazsága, irgalmassága és szeretete nem érdem szerinti,

hanem célja van, és a boldogság megtapasztalása felé akarja segíteni mindenki életét.

Giuseppe Murialdo, a torinói egyházmegye papja egész családi vagyonát egy árvaház építésére és fenntartására fordította. Valami csaló azonban kiforgatta tőkéjéből és így jövedelem nélkül maradt az árvaház.

Murialdo kénytelen volt házról házra koldulni árváinak, papi ruhában.

Olaszországban az antiklerikalizmus nagy volt, úgyhogy amikor alamizsnát kérve bekopogott az egyik házba, egy dühös férfi lépett ki az ajtón, gyalázkodó szavakkal ráripakodott, és arcul köpte. Murialdonak egy arcizma sem rándult. Zsebkendőjével letörölte a köpést, és csendesen így szólt: „Ugye kedves uram, ezt a köpést nekem tetszett adni?” Aztán kinyújtotta a tenyerét, és így folytatta: „Most legyen már olyan szíves, és adjon valamit az árváimnak is.” A történet szerint ez a viselkedés annyira megdöbbsentette a dühödt férfit, hogy busás adományt adott a kéregető papnak.

Láthatjuk a szelídséget, amely a csontokat is megtöri és megváltoztatja egy ember gondolkodásmódját, egyik pillanatról a másikra, kibékíti az ellenfeleket: „Boldogok a szelídek, mert majd ők öröklék a földet” Máté 5,5. Isten beszéde tehát, nem gépágyú, aminek torkolattüzében valakik ellen harcolunk az igazságért, és aki nem fogadja el, az vesszen el, mert megérdemli, hanem sorsokat és életutakat változtató erő. A veszekedő ember nem értelmét, hanem érzelmeit követi, és sebeket üt, amelyek gyakran nagyon nehezen hegednek be. A szelídség lehetőséget ad a rólunk kialakult

hamis kép kiigazítására úgy, hogy a másik ember felismeri önmagát a mi arcunkban és felhagy addigi viselkedésével, mert már tudja a helyes irányt. Minden igazság természete hasonlóan működik és így változtat meg emberi sorsokat és közösségeket, de ha egymás fejébe vágjuk és ítélkezünk vele, semmit sem ér és megmaradnak a lövészárkok.

Isten igazságát Jézus Krisztusban szelíden kell fogadnunk és továbbadnunk, mert különben ellenségeket szerzünk. Tévedünk tehát, mert nem a hitünket és szeretetünket megélve fognak gyűlölni az emberek, hanem a kérlelhetetlen hideg kategóriák képviselőit látják meg bennünk. Azokat, akik másokat szeretnének a saját nézőpontjuknak megnyerni, és eleve Isten oldalán érzik magukat, miközben másokat kárhozhatnak és ezért még szenvedést is készek okozni. Nem szabad ezt a lelki pozíciót krisztusi magatartássá nemesíteni, mert akkor nem tud hatni Istennek ereje általunk, és az emberek nem juthatnak el az igazság ismeretére, és mi sem jutottunk el.

Isten a karácsonyi üzenetben, amikor Fiát elküldte erre a világra, mindenki oldalán áll személyválogatás nélkül, hogy mindeneket üdvözítsen, vagyis a boldogság ismeretére elvezessen! Kilépett a megszokott kategóriákból és hozzánk hasonlóvá lett, hogy mindeneken könyörüljön. A Megváltó a bennünk levő hamis nézőpontoktól szeretne megszabadítani bennünket, amelyek szétszakítanak, így tehát nem egy újabb igazságot akar nekünk adni, amely ismét elválaszt bennünket, egymástól elkülöníti az igazakat és hamisakat! Így lesznek majd elsőkből utolsók és utolsókból elsőek. Krisztus ereje és ismerete így válhat ösvénnyé, életté és igazsággá bennünk!

Kívánom, hogy mindenki tegyen egy lépést ezen az úton nem valakivel szemben, hanem valakiért! Istentől áldott ünnepet kívánok mindenkinek!

Gerard van Honthorst: A pásztorok imádása 1622

Csenki András lelkipásztor

Kedves Rákosfalvai Testvérek!

„Kik az Urat félték, dicsérjétek őt Jákob utódai, mind dicsőítsétek őt!” Zsolt 22,24

Először is nagyon köszönöm, hogy több gyülekezeti tag is színesíti írásával adventi kiadványunkat. Hadd kezdjem egy örömhírrrel. Ahogy legutóbb írtam: szeptembertől hitoktatót alkalmazunk, Kárász Eszter munkába és szolgálatba állt. Így lelkipásztorunknak több ideje marad a rákosfalvai gyülekezet gondozására! 2014-ben rendszeressé vált a BRFK (Budapest Rákosfalvai Fialat Keresztyének), ez a csoport elsősorban a huszoneves fiatalokat célozza meg. Vezetőjük Vermes Ildikó. Hetente egy alkalmat tartanak. Beszélgetnek

az ígéről, az életükről, de sok vidámság és kulturális programok látogatása is belefér az alkalom kereteibe. Hálásak vagyunk ezért az új csoportért! Tervezzük egy férfi kör indítását is. Igaz, egyelőre kísérleti jelleggel, a pontos időpontot hirdetni fogjuk. Jól sikerült a nyári hittantáborunk, a „Nem csak indiánoknak!”, amelynek alkalmain több mint 30 gyermek vett részt. Az oktatók színvonalas tartalommal töltötték meg ezt a hetet. Itt is szeretném megköszönni az ő áldozatos munkájukat! A tábor vidám hangulatú szalonnasütéssel zárult. Várjuk a jövő nyári folytatást! Hamarosan lezárulnak a református egyházi tisztviselő választások. A gyülekezet presbitériuma is leadta szavazatát. Hordozzuk imádságban a leendő egyházi vezetőinket! Köszönjük a rengeteg szolgálatot, kerti munkát, igehirdetést, hitoktatást, takarítást és a láthatatlan, de mégis észrevehető tevékenységeket, az úrasztali terítőket, imádságokat és adományokat. Isten vigasztalását kérjük azokra, akiket az idén gyász ért!

Vágyakozó szívű adventet, Áldott karácsonyt és Isten szeretetében gazdag új évet kívánunk minden rákosfalvai testvérünknek!

"A mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki meg is erősít majd titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. Hűséges az Isten, aki által meghívást nyertetek Fiának, Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak közösségébe." Kor1,7b-9

Programjaink:

A részletes, naprakész program a hirdetőtáblákon és a honlapunkon -

www.rakosfalva.net - és facebook (Budapest-Rákosfalvai Református Egyházközség) oldalunkon megtekinthetők!

November 30- december 14-ig Adventi könyvvásár lesz a templomban, vasárnaponként tudnak vásárolni a testvérek a keresztyén könyvkiadók kínálatából.

November

30. 10h Úrvacsorás istentisztelet Mészárosné Hegedüs Zsuzsa lelkipásztor (Budapest, Cimbalom utca) szolgálatával.

December

3-5. 18h evangelizációs sorozat Mészárosné Hegedüs Zsuzsa lelkipásztor (Budapest, Cimbalom utca) szolgálatával. Minden este várjuk a testvéreket a gyülekezeti teremben.

Az evangelizáció alaptextusa:

„Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8)

dec. 3. szerda: A „tegnap”: A felesleges Isten - Az elveszett ember

dec. 4. csütörtök: A „ma”: A nélkülözhetetlen Isten - A megtalált ember

dec. 5. péntek: A „mindörökké”: Az örök advent - Isten és ember öröme

7-én 10h Istentisztelet dr. Galsi Árpád lelkipásztor, a Kálvin Kiadó igazgatója hirdeti Isten igéjét.

A gyermek istentiszteleten a gyerekeknek Mikulás meglepetés!

13-án 17 h Családi filmklub, beszélgetés a Némó nyomában c. film kapcsán.

14-én 10 h Az istentiszteleten dr. Balla Péter, a Budapesti Károli Gáspár Református Egyetem rektora hirdeti Isten igéjét.

14-én 16 h Gyerekkarácsony a gyülekezetben, minden gyülekezeti tagot szeretettel várunk, aki szívesen meghallgatja a gyerekek műsorát és osztozik örömükben!

24-én 15 h Szentesti istentisztelet Csenki András szolgálatával

25-én 10 h Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet Csenki András szolgálatával

26-án 10 h Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet budapesti legátus szolgálatával

28-án 10 h Úrvacsorás istentisztelet

31-én 15 h Óévzáró istentisztelet

2015. január 1. 10h Újévi évnyitó istentisztelet

Kiss László gondnok

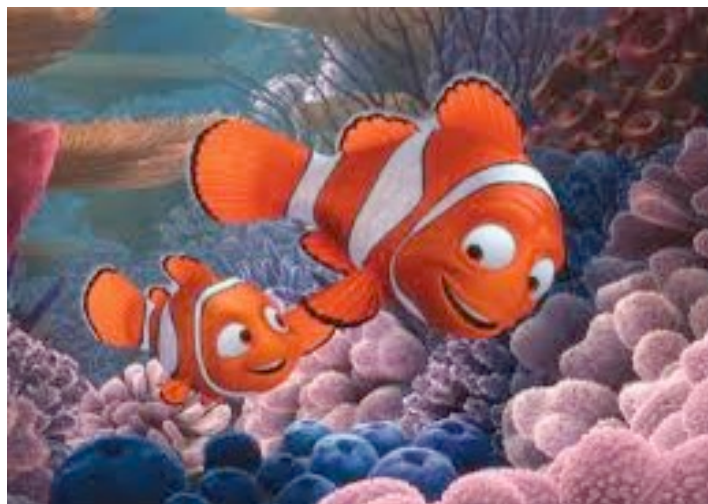
Kedves Gyerekek!

Szóljatok a szüleiteknek, hogy hozzanak el Benneteket, mert sok gyerekprogrammal vár a Rákosfalvai Református Gyülekezet. Mikulás, filmklub, karácsony és minden héten vasárnap 10-kor délelőtt foglalkozások sok-sok meglepetéssel.

Gyülekezetünkben történt házasságkötések, keresztelő, konfirmáció:

Házasságkötések: Kópis Csaba József és Siroki Nikolett, Fedics Mihály és Jobb Viktória, Gombacz Márton és Erdei Mónika, presbitertársunk fia, Retek Levente Béla és Jellinek Gyöngyvér Eszter is ezen a nyáron kötött házasságot! Mindenkinek szívből gratulálunk, Isten gazdag áldása legyen mindnyájukon:

„A hármas kötél nem könnyen szakad el.” (Préd4,12)

Konfirmáció: Lobvas Szilvia, Jobb Viktória, Jellinek Gyöngyvér Eszter

Szeretettel köszöntjük Őket ezzel az igével:

„Közeledjete az Istenhez, és Ő közeledni fog hozzátok.” (Jak4,8)

Keresztelő: Puruczki Dániel, Molnár Benedek, Papp Zita, Jobb Viktória, Jellinek Gyöngyvér Eszter, Kóti János Kiss Andrea Beáta, Papp Ádám Marcell, Orosz Botond, Bálint Petra Beáta, Séry Bettina, Filep Barbara, Varga Dorina Áfonya

Köszöntjük mindnyájukat:

„De hűséges az Úr, aki megerősít titeket”
2Thessz 3,3

Temetés: Gödény Károly, Magyar Lászlóné, Váczi Józsefné, Abonyi Györgyné, Kaló Sándor Györgyné, Kunath Donald Walter, Kese Nagy Károly, Biki Bertalan, Somogyi Sándor

Osztozva a családok fájdalmában az alábbi igével kívánunk vigasztalást:

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsék néktek.. ” János14, 1-2

Túrmezei Erzsébet

Ahol ránk Jézus vár

Valami mindig vár.

Hol munka, lárma, hajsza,
hol a mindennapok küzdelme, harca,
hol keservek és kísértések,
próbák, bukások és szenvedések,
hol csend, csend, csend...

Kívül?

Vagy bent:

Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.

Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.

Ott a zajban, a mindennapokban,
küzdelmekben, és feladatokban,
ott szenvedésben és kísértésben,
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,
átvigyen tűzön és akadályon,
új erőt adjon új kegyelemben.

Mindenütt mindig vár,

de százszorosan vár ránk - a csendben!

Rippl-Rónai József Karácsony

Biszák Ágnes: Szentföldi úti beszámoló 2013. október

III.rész

Betlehem és Jeruzsálem

Előző zarándokúti beszámolómat azzal zártam, hogy elhagytuk Jordániát és visszatértünk Izraelbe. Jeruzsálemben töltöttünk két és fél napot, melynek keretében újra ellátogathattam Betlehembe. A Pásztorok mezeje és a Születés Bazilikája, melyről előző úti sorozatomban már részletesen beszámoltam -, ugyanolyan csodálatos élményt jelentett, mint két évvel korábban. Hálával és köszönettel tartozom Istennek, hogy ezt a látványt és érzést, még egyszer megadta nekem.

Két új helyet is felkerestünk Betlehemben, ezért most ezekről számolnék be a Testvéreknek.

Ráhel sírja

Ráhel nevének jelentése anyaság. Jákób az elsőszülöttségi jog és az atyai áldás megszerzése után bátyja, Ézsau haragja elől anyai nagybátyjához, Lábánhoz menekült. Beleszeretett Lábán fiatalabbik lányába, Ráhelbe, aki nagyon szép volt. 7 évig szolgált érte, Lábán azonban becsapta, mert Leát, az idősebb lányt adta hozzá feleségül. Jákób további 7 év szolgálat fejében Ráhelt is feleségül vehette. Fordulatos történetek után, évek múlva Ráhelnek is született gyermeke,

József. Második fia születésébe azonban - Betlehem környékén, Efrata vidékén- Ráhel belehalt. Ott is temették el, sírja fölé Jákób emlékoszlopot állított. „*És meghala Rákhel, és eltemették az Efratába (azaz Betlehembe) vivő úton. És emlékoszlopot állíta Jákób az ő sírja fölött. Rákhel sírjának emlékoszlopa az mind e mai napig.*” (1 Móz.35, 19-20.) A Biblia Ráhelt Izráel egyik ősanjaként említi. Sírja egy kis kupolás épület, amelyet egyaránt tisztelnek a zsidók, keresztények és a mohamedánok is. A mai napig a zsidók gyakran látogatnak erre a helyre, ha bajban vannak, azonban főként a nők imádkoznak termékenyséért és egészséges gyermek megszületéséért.

Heródes domb

A Heródes domb tetejére hosszú, fáradságos úton (közte 200 márvány lépcsőfok megmászása) tudtunk csak feljutni, így csoportunk is három részre szakadt. Voltak, akik neki sem indultak, mások félútig jöttek velünk, és néhányan felértünk a tetejére. A palota látványa, és a kilátás azonban minden fáradságot megért. Herodion a Heródes által épített számos erődítmény egyike. Akkor épült, amikor Heródes ellenségei elől elmenekült Jeruzsálemből. A régészeti ásatások feltárták a palota

termeit, az erődítménytornyokat, a fürdőházakat. Hatalmas föld alatti tartályok és a vízvezeték maradványait is láthattuk, amely messzi vidékről hozta ide a vizet. Halála előtt Heródes azt kérte, hogy Herodionban temessék el, és a kutatások szerint nagy valószínűséggel ide is temették.

Jeruzsálemben minden olyan helyet újra bejártunk, amelyről szintén már részletesen beszámoltam előző sorozatomban, így innen is csak két új helyet mutatnék be a Testvéreknek.

A Nyugati-fal és alagútjai

A második Szentély lerombolása óta a zsidók elzarándokolnak ide, és imádkoznak a Nyugati-falnál, amely Siratófal néven ismert. Repedéseibe imákat dugnak, a betegek gyors felépüléséért, Jeruzsálem békéjéért, és a Messiás eljöveteleért fohászkodnak. Természetesen itt is külön imádkoznak a férfiak és a nők, a fal kb. kétharmad része a férfiak, egyharmada a nők imahelye.

A heródesi Nyugati-falnak csak egy része látható a föld szintje felett. A fennmaradó rész a föld alatt található, és Wilson és Warren brit régészek tárták fel. Az ásatások Salamon király idejéből származó maradványokat tártak fel. Végig sétálhattunk a régi heródesi utcán, amelyen Jézus járhatott valaha. Az alagút elhalad a második Szentély korabeli lépcsői mellett, keresztülhalad a Wilson boltív maradványain, ahol egy út haladt a Szentély felé Heródes idejében. Olyan középkori utcán haladhattunk végig, amely egy ókori, a várost a Templom-heggyel összekötő híd maradványaira épült.

A „Dávid torony”, Heródes citadellája

A citadellát, ahogy az a nevében is benne van, Heródes építtette. Belül három torony található, amelyeket szeretteiről nevezett el - feleségéről Marianne-nek, bátyjáról Phasael-nek, és barátjáról Hippicus-nak. A rómaiak pusztítását követően a csak az alsó része maradt meg ennek a három toronynak. Az utóbbi néhány évben az ásatások egészen a Hasmoneus időkig visszavezethető maradványokat tártak fel. A minaret torony egy későbbi időszakból származik, és „Dávid torony” néven ismert. Ezt muzulmán imahelyként használták, és az arabok „Dávid Imafülkéje” néven emlegetik, mivel a muzulmánok úgy hiszik, hogy Dávid itt imádkozott.

Második zarándokúti beszámoló sorozatom zárásaként köszönetet mondok Istennek, hogy részt

vehettem ezeken az utakon, és hálás vagyok az Úrnak, minden ott töltött percért. A Testvéreknek pedig köszönöm, hogy beszámolhattam mindenről. Isten áldását kérem mindnyájunk életére, és minden Testvéremnek ezúton kívánok Áldott adventet, békés karácsonyt és új évet!

Könyvajánló:

Molnár Judit írása

Az alábbi verset még középiskolásként olvastam először, és azóta is számtalan esetben nyújtott számomra vigaszt.

Margaret Fishback Powers: Lábnyomok

(eredeti címe: Álmod láttam)

Álmomban Mesteremmel
tengerparton jártam, s az életem
nyomai rajzolódtek ki mögöttünk:
Két pár lábnyom a parti homokon,
ahogy ő mindig ott járt énvelem.

De ahogy az út végén visszanéztem,
itt-amott csak egy pár láb nyoma
látszott, éppen, ahol az életem
próbás, nehéz volt, sorsom mostoha.

Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
„Amikor életem kezébe tettem,
s követődnek szegődtem, Mesterem,
azt ígérted, soha nem hagysz el engem,
mindennap ott leszel velem.

S most visszanézve, a legnehezebb
úton, legkínosabb napokon át
mégsem látom szent lábad nyomát!
Csak egy pár láb nyoma látszik
ott az ösvényen.

Elhagytál a legnagyobb ínségben?”

Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
„Gyermekem, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
azért láttad csak egy pár láb nyomát,
mert a legsúlyosabb próbák alatt
téged vállamon hordoztalak!”

Túrmezei Erzsébet fordítása

Nemrég a kezembe került a költemény keletkezésének igaz történetét bemutató könyv is, melyet szeretettel ajánlok most a gyülekezet tagjainak figyelmébe.

Margaret Fishback Powers Lábnyomok című életrajzi könyve egy család igaz története, mely sok küzdelmen keresztül a versből merített erőt és segítségével tovább tudott lépni a mindennapok gondjain.

Ahogy a vers, úgy a keletkezésének körülményeit bemutató regény is Isten szeretetére és támogató erejére emlékeztet bennünket. Bemutatja, hogy ez a nagyon is esendő író hogyan harcolt saját érzéseivel, miközben Isten a legnagyobb szeretetben hordozta őt. Valamint szembesít minket azzal, hogy életünk megpróbáltatásai arra figyelmeztetnek, hogy testi-lelki erőnket úgy használjuk, hogy Isten szándékai szerint éljünk, ne pedig személyes sérelmekre aprózzuk azt el.

A Lábnyomok egy csodálatos könyv mindnyájunk számára, mert használni tudjuk, hogy sebeink begyógyuljanak, erőt kapunk tőle az utunkba kerülő akadályok és megpróbáltatások legyőzésére. Bátorságot, hogy elhiggyük, Isten figyel minket, vigyáz ránk és hordoz életünk veszélyes szakaszain.

Ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk, hogy a sokszor feszített életvitelünk közepette nekünk is nyomot kell hagynunk a homokban, ahogy Isten mellett járunk.

Három testvérünk beszámolója életük legemlékezetesebb karácsonyáról:

Molnár Judit:

Talán mindenki ábrándozott már arról, hogy ha saját családja lesz, hogyan fog készülni a karácsonyra és hogyan ünnepli meg azt. Így voltam ezzel én is.

Édesanyám mindig az utolsó pillanatig takarított, így mire a gyertyagyújtás következett, már nem volt őszinte ünnepi mosoly az arcán. Édesapám pedig az ínycsiklandozó ünnepi ételek elkészítését követően szintén fáradtan roskadt az asztalhoz.

Fiunk születésével a legutóbbi szentestét már hármásban töltöttük. Elsőgyermekes szoptató anyaként nemhogy a lakást nem sikerült rendbetennem, de még hagyományos ünnepi vacsora sem került az asztalra. Kezdeti elhatározásaim kártyavárként omlottak össze, s csalódottság, görcsösség, ingerültség uralkodott el rajtam.

És akkor jött a férjem, aki felrázott és azt mondta, csak öltözzünk fel szépen, gyűjtsunk meg egy gyertyát és vacsorázzunk meg egyszerűen. Míg mi ketten az asztalnál ültünk, a három hónapos Máté ámulva figyelte a feldíszített fát. Párom halkán megjegyezte, hogy szerinte ez számít igazán. És igaza volt. Életem egyik legemlékezetesebb karácsonyi estéje lett a tavalyi. Az együttléttől lett tökéletes, semmi mástól. Nem a felsuvickolt padlótól, nem a drága ajándékoktól és nem is az órákig készülő ételektől. Remélem Isten örömmel nézett

le ránk akkor. Az az este tényleg „csak” a szeretetről szólt.

Kiss Ábrahám:

2013-ban, azaz nemrég 14 éves voltam, ebben az időszakban már alig hisznek abban, hogy a Mikulás megajándékozza a gyerekeket karácsonykor, vagy éppen itt az angyalka. Mégis mesebeli volt az utóbbi 8 karácsony, (csak azért nyolc, mert az első 7 karácsonyra már nem emlékszem).

Én most erről a karácsonyról fogok írni. Ez a karácsony nem kezdődött valami jól, szörnyű lenne azt elmesélni. Ezután viszont, mégis azt lehet mondani (még erre is) hogy jó volt. Advent utolsó vasárnapján elég magányosnak éreztem magam a templomban. Ekkor már mindenki kész volt a fellépésre, ugyanis karácsonyi ünnepség volt azon a napon délután, és ekkor már mindenki erre szánta el magát, senkinek sem volt ideje mással törődni. Én is kaptam szerepet az egyik darabban, ám az nekem nem tetszett. Utána azonban már csak jóra emlékszem. Szenteste eljött a papa hozzánk, mert szegény unatkozott volna ott, a kutyája meg elvult. Ám aztán két nappal ezután elmentünk oda is. Többet mondhatnék még el a karácsonyról, de az már hosszú. Isten csodája van benne.

Mészáros Tibor: 2005

Egészen átlagos karácsony volt, olyan amelyet emberek milliói élnek meg évről évre. Ugyanúgy készülődünk, és ugyanúgy halmoztuk magunkban a feszültséget, mint mások. A készülődés, várakozás nem egy jóleső, felkészülő, a Megváltó megszületésének örvendő volt, ahogy az a „Jó keresztyének viselkedési kódexében” meg van írva, hanem a kompromisszumkeresésé. Azoknak a problémáknak a megoldására készültünk, amiket magunknak csináltunk, és amelyeket nem lehet megoldani, bármennyire is azt gondolnánk, hogy képesek leszünk rá.

Mikor menjünk a te szüleidhez, mikor az én anyukámékhöz, melyik nap az apukámhoz, mit vegyünk a gyerekeknek a „nagy szülők Jézuskája nevében”, milyen ruhát adjunk rájuk, hogy ne érhesse kritika, vajon ki miért fog megsértődni, haragot tartani, ne adj' Isten megbocsátani. Hiszen a karácsony arról szól, hogy EGYÜTT A CSALÁD.

A gyerekeknek meglepetés kell, ajándékokkal fejezzük ki szeretetünket, hazudunk fenyőfát, Jézuskát (Nem ám Télapót, mert keresztyének lennénk, vagy mi), elrácigáljuk őket a templomba pásztorjátékra, hogy addig a „Jézuska”, vagy „Angyalka” feldíszíthesse a karácsonyfát. Csillogó díszekkel, égősorral, amit persze előbb meg kell javítania, miután a fenyőt befaragta a talpba. Ja, és kikötötte az ablakhoz, hogy ne dőljön el, de az a feldíszítés után mégis eldőlt. Itt először végre Isten neve is elhangzik, de nem az ünnephez illő szövegekörnyezetben.

Mikor minden elkészült, indul a feszített időbeosztású „szeretet ünnepe projekt”. Szenteste nagyszülőkkel, halászlével, majd dilemmával az éjféli misével kapcsolatban: vajon tele hassal a meleg szobából elvonszoljuk-e magunkat, hogy a tömegben bóbiskoljunk, vagy inkább itthon csendesedjünk el? (Ez alatt az alvás értendő).

25-én családuk református frakciója, apa és fia ünneplőben istentiszteletre megy, amiből „kezdő” lévén nem sokat értünk, de a család katolikus részének megmutattuk, hogy mi igenis ragaszkodunk a vallásunkhoz, másságunkhoz. Pipa.

Ez az ünnep nem volt olyan, mint amiről jámbor keresztyének megfelelő áhitattal szoktak beszélgetni, mégis életem legszebb karácsonya volt, pedig ezt akkor, ott észre sem vettem. Csak karácsony után pár nappal, a nem is tudom hányadik vendégségben sikerült lenyugodnunk. Vége a projektnek. Esik a hó. Szépek a gyerekeink. Talán jövőre Apuhoz is mindannyian elmegyünk, félretéve a sértődöttséget.

Január elején Vencel fiunknál akut mieloid leukémiát diagnosztizáltak, és a 2006-os év a gyógykezelések, csontvelőtranszplantáció, aggodalom, félelem, reménytelenség jegyében telt. December 8-án tért vissza Teremtőnkhez, kilenc évesen.

A következő karácsony már hiába volt csendesebb, békésebb, nyugodtabb, a kisfiunk már nem volt velünk. Csak az örök életben, ahol mindannyian együtt vagyunk a Krisztusban, minden gyengeségünkkel, hitetlenségünkkel, szeretetéhségünkkel. Illetve ezek nélkül.

Sohasem tudhatjuk, melyik lesz az utolsó, vagy a legszebb karácsonyunk...

Balla Gusztávné:

A nagy reformátor

*Luther Márton születésének évfordulójára
1483.nov.10. - 1546.febr.17.*

Több, mint félezer év választ el bennünket a nagy reformátor születésének korszakától, és milyen félezer év! Ez idő alatt többet változott a világ, mint azelőtt sok-sok évezred alatt. Ez a korszak ugyanis az emberiség történetének

„nagykorúsági” (szekularizációs) korszaka, azaz az „egyházinak” és a „világinak” szétválása volt. Ebből adódott, hogy nehéz volt Luthert a maga korában „megérteni”, a mi korunkban pedig megértetni! Sokan sokféleképpen magyarázták, így mindig más kép alakult ki róla, attól függően, hogy ki mit akart belőle kihallani. Bizonyos, hogy Luther a maga korához szól, de a mai ember számára is maradandóak szavai.

Eszmei hagyatéka nem csupán a protestánsoké vagy az általános kereszténységé, hanem az „egész emberiségé” lett.

Luther kora vallásosan gondolkodott, vagyis az „ember és Isten” viszonyán mérte le „ember és ember” viszonyát. Jób 16,21 „hogy igazolja a férfiút Istennél, és az embert felebarátjával szemben.”

Ennek lényege, hogy a vallás lefordítja magát a mindenkori társadalom nyelvezetére. Megújulása folyamatos, de a kereszténység esetén az „eredeti” forrásból, a Bibliából fakad. Luther kora válságokkal teli időszak volt, a „kapitalizmus születésének” időszaka. Ebben a szakaszban mindenki félt. A gazdag a szegénytől, a szegény a gazdától, de

leginkább mindenki a haláltól, ugyanis nem tudták teljesíteni az üdvösségükért az egyház által kiszabott feltételeket (bűnbocsátó cédulák, tizedek, alamizsnálkodás stb.).

A vallás tehát vigasztalás helyett csak rettegést adott. Mivel Luther Márton kora gyermeke volt, 1505-ben szerzetessé lett, hogy önmagának üdvösséget szerző érdemeket gyűjtsön. Az egyház tehát, mint kizárólagos üdvösség közvetítő állt az egyes ember és Isten közé, ez pedig azt jelentette, hogy az ember és Isten viszonya üzletté lett. Bár Luthert édesapja jogi pályára kényszerítette, eleinte ott is csak a haragvó Istennel találkozott, aki emberileg lehetetlen önmegtagadást követelt a megbocsátás fejében. Évek imádságai és böjtjei után, megtagadva az egyház előírásait, sőt felrúgva azokat, a Bibliához menekült. Ekkor hallotta meg Isten üzenetét: „Kegyelmemből hit által” vagyis Isten a szerzetesek és a papok közvetítése nélkül, Jézus kereszthalála által biztosítja az

üdvösséget. Így lett Luther Márton hit által Isten gyermeke!

Minden, ami vele és általa történt ezután, ebből és csak is ebből az élményből érthető meg. Ezek után levonta a hitből fakadó társadalmi és politikai következtetéseit, melyek őt az egyház nagy reformátorává tették! Ez egyben az emberiség lelkiismeretének szabadságát jelentette. 1517. október 31-én közzétette (kiszögezte) a Wittenbergi vártemplom kapujára 95 tételét, amelyek a bűnbocsátó cédulákkal való üzérkedésről szóltak (annak ellenében). Ezzel megingatta az egész feudális tekintélyrendszert (hűbériség, arisztokrácia, nagybirtokrendszer). Ezek és az egyházak vezetői erős ellenségeivé lettek. A pápa „természetesen” kiátkozta. Luther Márton erre úgy válaszolt, hogy a pápai bullát nyilvánosan elégette. 1521-ben V. Károly császár elé idézték, hogy vonja vissza a tanait, magyarázatait! Ő azonban egyre gyakrabban hangoztatta meggyőződéseit, melyek végül egyházszakadáshoz vezettek. A lelkiismeret szabadságát, pedig mindenki a maga lelkiismereti szabadságára vonatkoztatta. Ennek eredményei pedig a lázadások lettek (pl. a német parasztok 1524-ben Lutherre hivatkozva földesurakra támadtak). Röviden összefoglalva: Luther eszmei hagyatéka tehát érvényes meghatározásai alapján azt bizonyítja, hogy a lelkiismereti szabadságunk ma is a Bibliához vezet, amely nem törvényeket, hanem indíttatást ad a bűnbocsánat eléréséhez. Luther előadásait tanítványai és követői rendszeresen lejegyezték és halála után Asztali beszélgetések címen jelentették meg. (A Luther kiadó most újra kiadta.) A

nagy reformátort (doktor) mértékletes, szelíd, csendes, vendégszerető embernek ismerték. Gyakran ült súlyos, mélységes gondolatokkal az asztalnál, ahol egyetlen szó sem hangzott el, míg Luther fel nem tette a kérdést: „Milyen újdonság hallatszik?” vagy „Mi újság a vidéken tiszteletes urak?” Legtöbbször ezek után kezdett beszélgetni az asztaltársaság idősebbjeivel. Rendszerint a Szentírás komoly kérdéseit feszegették. Gyakran gyónt, úrvacsorázott. Családot alapított, sokan és sokszor keresték fel beszélgetésekre, ahol a megjelentek mindig felállva fogadták (ez hiányzik a mi templomunkban), mert a Biblia első számú hiteles és elhívott szolgáit igenis tisztelettel kell fogadni! Személyes érintettségem tisztelettel említem, hogy évek óta én is lejegyzek minden előadást, prédikációt, ahol a Szentírásból merített jól előkészített útmutatások alapján indíttatást kaphatok a bűnbocsánat eléréséhez.

(Makai László írása alapján)

Hit, vallás és hitvallás

A hit és annak megvallása elválaszthatatlanok egymástól. „*Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.*” (Róma 10,10) A hit megvallására számos példát találunk mind az Ó-, mind az Újszövetségben. Talán legekleatásabb példa erre Péter apostol Jézus Krisztus kérdésére adott válasza:

„*Hát ti kinek mondotok engem? Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám.*” Máté 16,15-17

A hit és annak megvallása nem emberi ismereten alapszik, hanem Isten ajándéka. Másként megfogalmazva: az ember Isten megszólító kegyelmére adott válasza, amely élő hit és a Szentlélek munkája nélkül elképzelhetetlen.

Mikor készültek az első egyházi hitvallások? A hitvallások keletkezésének oka elsősorban az élőhitű ember belső igényből fakadt, másodsorban lehet egy történelmi szituáció, vagy egy tévtanítás megjelenése és terjedése, mikor az egyháznak ki kell nyilvánítani, hogy mit és miért hisz.

Ilyen szituáció volt az Ósátyák kora, amikor a korai egyháznak szükségessé vált megfogalmazni, rendszerezni mindazt, amit Isten Igéjéből kijelentett. Ekkor keletkeztek az egyetemi hitvallásaink, mint az Efézusi hitvallás, amely elsősorban Krisztus kettős (isteni és emberi) természetét fejti ki, vagy az Athanázuszi hitvallás, amely a Szentháromságról szóló tételt fogalmazza meg, de ide sorolható az Apostoli hitvallás is, amely

liturgikus formában tartalmazza hitünk alapigazságait.

Hitvallások tekintetében aktív korszak volt még a reformáció kora, amikor a reformátorok a szentíráshoz való visszatérés által nyert hitigazságokat fogalmazták meg, rendet teremtve az akkori tévedésektől burjánzó gyakorlatokkal szemben. Ekkor születtek a mi történelmi protestáns egyházaink hitvallásai, közöttük a miénk is: Bullinger Henrik tollából a Második Helvét Hitvallás, és Ursinus Zakariás és Olevianus Gáspár munkája nyomán a Heidelbergi Káté is.

Hitvallásaink azon túl, hogy közös keresztény, vagy református identitásunkat erősítik, elsősorban útmutatóul szolgálnak számunkra Isten kijelentésének helyes megértéséhez vezető úton. Fontos része lehet a mindennapi igeolvasás kiegészítésére, a nehezebben érthető hittételek jobb és könnyebb megértésében.

Fontos megjegyezni azonban, hogy a hitvallás emberi kijelentés. Nem tekinthetjük egyenrangúnak a szentírással, akkor sem, ha az a szentírásban leírtakon alapszik. Tekintélyében nem kerekedhet felül Isten igéjén, azt semmiképpen sem írhatja felül. Ezzel református eleink is tisztában voltak, tudták, hogy ők sem tévedhetetlenek: „Mindenki előtt pedig ünnepélyesen kijelentjük, hogy mindig nagyon készek vagyunk, ha bárki kívánja, mindazt, amit; itt előadtunk egyenként és összesen bővebben kifejtteni, végül azoknak, akik Isten Igéjéből jobbra tanítanak, köszönetünk nyilvánításával engedni és hozzájuk igazodni az Úrban, akinek dicséret és dicsőség.” (II. Helvét Hitvallás preambuluma)

Istentisztelet (Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsoraosztás)	Vasárnap 10:00 órákor
Gyermek istentisztelet (az istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)	Vasárnap 10:00 órákor
Bibliaóra	Csütörtök 18:00 órákor
Ifi óra	Péntek 18:00 órákor
BRFK	Péntek 19:00 órákor
Minden hónap második vasárnapján istentisztelet után közösségépítő beszélgetés egy pohár tea és kávé mellett.	
Minden hónap első keddjén 18h-tól szolgálók bibliaórája.	
Baba-mama klub minden második kedden 10:00 órákor	
Szépkorúak bibliaórája	Kéthetente kedden 10 órákor

Mindenkit szeretettel várunk gyülekezetünkbe!

Elérhetőségeink:

Csenki András lelkipásztor
Telefon: 06 30/227-6675
Kiss László gondnok

Cím: 1106 Bp., Kerepesi út 69.
Telefon: 06 1/260-6943

Email: rakosfalva@gmail.com
Honlap: www.rakosfalva.net

Hivatali idő:

Kedd.....09:30 - 12:30-ig
Csütörtök..... 16:00 - 19:00-ig
Péntek..... 09:30 - 12:30-ig
Vasárnap..... 09:30 - 13:00-ig

Idős, beteg, nem tud eljönni istentiszteletre?

Hívjon fel a 260-6943-as telefonon, és autóval elhozzuk, majd hazavisszük vasárnaponként!

